

Bandit

Itamar Orlev

Una tarda en Janusz em va dur un regal. Va ser el primer regal de la meva vida, un camió gros de llauna i en aquell moment sí que em va agradar, ell. Vaig sortir al pati per ensenyar-lo però no vaig trobar els germans ni cap amic, tret de l'Anna que, a la porta de casa seva, esperava el seu pare.

Vaig jugar amb el camió a la riba de l'estany. Nens més grans que jo feien anar a l'aigua barquets fets de fusta i parracs. Va començar a fer-se fosc i la panxa em rondinava de gana. De camí cap a casa vaig veure la porta de la ferreria oberta de bat a bat i vaig decidir entrar-hi a ensenyar al ferrer, a qui considerava amic meu, el camió de llauna que m'havien regalat.

La ferreria era darrere la casa al costat d'altres tallers, hi vivien el ferrer, la seva dona i el seu filllet. El ferrer era cepat, impressionant, taciturn, en tot moment em rebia amigablement. La dona generalment estava ocupada amb el nen que no feia més que plorar.

El ferrer, amb un martell feixuc i un davantal de cuir, colpejava el ferro roent, darrere seu hi havia la fornal. Li regalimaven gotes de suor, tenia els braços gruixuts tibants per l'esforç. De vegades em donava un martellet i una pila de claus torçats perquè els redrecés i fèiem feina de costat, ell subjectava una ferradura roent amb unes tenalles i les colpejava amb el martell gros, jo picava els claus, els dreçava, me'l mirava de cua d'ull i m'imaginava que era el meu pare.

Plegats sortíem de la ferreria quan calia collar la roda d'un carro mentre l'amo s'esperava, o quan havia de ferrar el casc d'un cavall. Després tornàvem a dintre, ell posava dos gots damunt la taula, a l'un hi abocava vodka i a l'altre aigua, els alçàvem un davant de l'altre i ens l'empassàvem d'una glopada.

Em vaig acostar a l'entrada de la ferreria. La porta era oberta i vaig poder veure el ferrer assegut a la taula de la cuina sense camisa i alletant el nen que tenia al pit. La llum de fora s'anava apagant i ell no em podia veure. M'hi vaig acostar més i vaig constatar que no m'havia equivocat. El nen xuclava el mugró del ferrer. Al cap d'un moment va venir la dona i li va deixar davant un plat amb el sopar.

—Prou d'aquestes bestieses—digué arrabassant-li el nen.

No vaig entrar. Vaig tornar cap a casa.

Orlev, Itamar. *Bandit*. Barcelona: Quaderns Crema, 2018
Translated by Eulàlia Sariola